

BEREGI ÚJSÁG

TÁRSADALMI, VÁRMEGYEI ÉS KÖZGAZDASÁGI ÉRDEKŰ HETILAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Beregszász, Árpád-utca 29.

Laptulajdonos: a szerkesztő.

Felolvas szerkesztő:

Dr. Kubowich Géza.

Előfizetési ár:

Egész évre 8 kor. Kiszágitás részére 5 kor. Egyenlő részre 20

Hirdetési díjak:

30 szögig 1 kor. 60 szögig 2 kor. 100 szögig 4 kor. 200 szögig 8 kor.
Nyitólátó postai sora 60 fillér.

B. M. K. E.

A „Beregi Újság” f. évi 20. számában ezen a helyen és feni cím a. a Beregvármegyei Magyar Közművelődési Egyesület 1905—1909. évi újjáalakulása alkalmából egy közlemény jelent meg, mely egyebek között következő kitételeket tartalmazza: „A B. M. K. E. elnöksége hassen oda, hogy a szövetség jogosultságát mindenki elismerje, törekedjék behatóbb munkássággal igazi sikereket elérni. . . . Ha az egyesület komolyan fogja föl hivatását és szívet-lelékkel munkálkodik: a magyar társadalom támogatására bizony számíthat.”

Ezekre az ügyhöz méltatlan hangon tartott vádakra lelkiismeretünk megnyugtató szava mellett, igazságunk érzetében harag és gyűlölet nélkül, tehát a legszigorubb tárgyilagossággal következőkben válaszolunk.

A B. M. K. E. alakítása arra az időre esik, midőn e város és vármegye kitűnő ha és feledhetlen volt tanfel-

ügyelője Halász Ferenc miniszteri tanácsos e vármegye népnevelésügyének újjászervezése céljából e végvármegye határai között a magyar állami elemi népiskolákat — a kir. kincstár hála kötelező áldozatkészsége mellett — nagy arányokban szervezte. Ezek előtt az új intézmények előtt megasztos célok állottak. Hivatva voltak arra, hogy azon másajku testvéreink között, kik a hazához való hűség ragaszkodásukat a nagy nemzeti harcok idején hulló vérük piros csöppjeivel pecsételték meg, megismertessék és megkedveltessék a zengzetes magyar szót, hogy jóakaratu, de a mostoha viszonyok következtében elmaradt kárpátalji ruthén népünket a kultúra útján megtanítsa azon eszközökre, melyeknek alkalmazásával testben egészségesebb, erkölcsben jobb, anyagilag boldogabb lehet elődeinél. *Ez intézmények előtt tehát már negyedszázaddal ezelőtt azon célok állottak, melyeket a cikk írója most, mint új eszméket visz az olvasóközönség elé.*

Halász Ferenc nem az az ember volt, ki az előtte álló célokat és eszközöket tisztán ne látta volna, ki nem ismerte volna a nehézségeket, melyekkel az új intézményeknek megküzdniök kell. Tudta ő azt, hogy ha állami népiskoláink e vármegye tisztikarának s intelligens társadalmának élénk érdeklődését nélkülözik, az ellen-szenv, a közöny tengerébe fuladnak. Megindította tehát a segítő akciót. Nagyön könnyen ment ez, mert a vármegye tisztviselőkara, értelmiségének legjobbjai nemes vetélkedéssel siettek a jó ügy támogatására. Így jött létre a B. M. K. E. azzal a nyiltan bevallott céllal, hogy elsősorban állami, de emellett bármely jellegű el. népoktatási intézeteinket a magyar kultúra szolgálatában megérdemelt támogatásban részesítse. A tanítókat — hogy szép, de emberi erőt szinte meghaladó munkájukban buzdítsa — elismerő oklevelekkel, anyagi erejéhez mért jutalmakkal tüntette ki, a tanulókat pedig hasz-

A „BEREGI ÚJSÁG” TÁRCÁJA.

SZERELEM.

A „BEREGI ÚJSÁG” EREDETI TÁRCÁJA.

Írta: Rácz Lajos.

Egyszer egy férfi esztelen kíváncsisággal berohant az élet veszedelmes labi intjébe, álmodott szépet a szerelemtől, a mindent feledtető, mindent elpusztító, igaz szerelemtől — és elhatározta, a balga! hogy megkeresi.

De hogy ismerék reá? támadt szörnyű aggodalom a lelkében és hirtelen zuzmára hűtötte le a hirtelen leikeseést. Mert az emberek közül nem akadt senki, aki utba igazította volna. Az emberek már nem keresték ily lázasan az igaz szerelmet: eszmény nem élt többé lelkükben, vágy nem sorvasztotta szívüket, egyszerien lehajoltak a vadvirágot, a mit a véletlen sodort utjukba és keblőkre tűzték a nélkül, hogy izgatta volna őket bármely tévedés lehetősége. Mind kevesebben voltak immáron az ideál hívei, megelegedtek, hogy virág illatozik a keblükön és nem epedtek nemesebb válfajok után, nem törtek kereszttől magas válaszfalat, nem kockáztattak halálugrást szédítő szakadékok felett, hogy

megközelítsenek egy pompás rózsát, melynek pedig illata részegítőbb a tarka rét összes nyíló virágainál.

A férfi tehát belemerészkedett a rejtelmes utvezetőbe. Feje fölött a levegőben egy galambpár csokolódz tt és — amire nem tudtak választ adni a józan emberek, — megfelelt ez a két hófehér szárnyu szerelmes madár, amint a csóktól mámorosan, lankadt rebbenéssel úszott a napfényes éterben.

A szédítő csókjáról fogom felismerni! . . . találta ki a nagy problémát és amint, rohant a vágytól hajtván, s amint lépett, minden lába nyomán összeroncsolt szívek haldokoltak a porban. Kegyetlen diadalutján nem tartóztatta semmi akadály, ámbár néha tétován, önként meg-megállt, ha kapott vagy adott csóktól remegett az ajka és eltűnődött, hogy a gyönyörűség mért nem emeli a menyekbe hófehér galambszárnyakon?

Mignem össz találkozott egy leánnyal. A leány is szíveken tiport kereszttől és az áldozatok véréből égővörös kaméliák fakadtak, hogy puha szírmukkal megkimélték minden sebzó göröngyöt a kegyetlen kis lábaikat. Pedig a leánynál nem volt semmi halálhozó fegyver, hacsak az ajka bűvös mosolya nem. Szűk volt az ösvény, nem kerülhették

ki egymást, a leány rámosolygott a legényre delejes csábbal.

Engedj! — könyörgött a leány halk szava — sietős az utam, az élet oly rövid és még mindig nem találtam rá az igaz szerelemre!

Te is azt keresed? . . . szakadt föl az örömkialtás a férfi ajkán — oh, jer! add ide a kezdetet, egyedül sohasem akadunk reá, keressük együtt . . .

És megfogták egymás kezét, megremegett minden ideg bennük és belenéztek egymás szemébe, megvillant a tekintetük, előntötte az arcukat a forróság, az ajkukat a szomjuság, szívüket a vágy.

Összeölelkeztek. Csókot váltottak. Ugy érezték mindketten, hogy e gyönyörű pillanatban a mag-sba emeli őket valami légies hullámzás. De a csók után leszédültek újra a földre, a kezük szétvált, idegenül néztek egymásra, mialatt kereszttől futott rajtuk a kiábrándulás hűvös borzongása.

— Térj ki! — szólt a leány parancsolón, — hadd menjek tovább!

— Te engedj utat nekem! — kiáltott a férfi ingerülten, amiért ismét csalódott. Indultában az erősebb fél fegyverét, hatalmas öklét is fölemelte a kihívóan mosolygó lány.

A legkiválóbb tanárok és orvosoktól mint hathatós szer:

tüdőbetegségeknél, légzőszervek hurutos bajoknál, valamint idült bronchitis, szármárhurut és különösen lábadozóknál influenza után

Sirolin

ajánlatik Emell az étvágyat és a testsúlyt, eltávolítja a köhögést és a köpetet és megszünt az éjjeli izzadást. — Kellemes szag ajéso ize miatt a gyermekek is szeretik. A gyógyszerárakban üvegenként 4 koronáért kapható. Figyeljünk, hogy minden üveg alantl cöggel legyen ellátva;

F. Hoffmann-La Roche & Co. vegyészeti gyár Basel (Svájcz)

nos könyvekkel ösztönözte a magyar szó elsajátítására, a jó erkölcsökben és ismeretekben való előhaladásra. Annak jellemzésére, hogy mily nagy volt akkor társadalmunkban a magyar kultúra megváltó erejébe vetett hit tehát, *hogy a mi szövetségünk jogosultságát nem most két évtized után, de már akkor e vármegye egész közönsége átlátta, fényesen igazolja az a lelkesültség, melylyel Beregvármegye törvényhatósága, élén b. e. Schönborn Buchheim Ervin gróffal az 1-0/100s közművelődési pótadót megszavazta. E párját ritkító társadalmi lelkesültség hatása alatt lett a tanügy közvélemény e végvármegye határai között, ennek a varázserővel bíró társadalmi támogatásnak tulajdonítható, hogy tanítóink apostolává lettek az úgynék, melynek szolgáltatába szegődtek, a népiskolák növendékei pedig vetélkedve tanulják nyelvünket, vetélkedve törtek elő a jövőselemben és szorgalomban.*

Az iskola és társadalom általában az összes hivatott tényezők e csodás együttállása szülte azt a cikkíró által lekicsinyelt, talán le is nézett eredményt, hogy ez a vármegye amely ezelőtt 20—25 évvel kulturailag az ország utolsó vármegyéi között volt, ma népoktatásának virágzását tekintve az ország legelső vármegyéi között foglal helyet. Ily eredmény láttára cikkíró bírálatára bennünket le nem sujt, ellenkezőleg fölemel a tudat, hogy abban a fényes sikerben nekünk is volt némi csekély részünk.

Most menjünk tovább egy lépéssel s lássuk hazánk közgazdasági és kulturális élete szempontjából egyaránt jelentős azon korszakot, midőn a 80.-as évek végén s a 90-es évek elején a kisdedovás eszméje lett uralkodóvá a lelkeken. Egyesületünk megértette a kor intő szavát. Az iskolák támogatása mellett kisdedovó-intézeteket létesített s hogy a kisdedovás ügyét a lakosság legelső rétegeiben is megkedveltesse, a vármegye csaknem minden kisdedovójában karácsonyfa-ünnepélyt rendezt azért, hogy a kisdedovókat a képzelet szárnyain a hit világába

ellen. És a gerjedelem e percében egy hóhérral tollpohlyat roppant alá a légből, mint néma figyelmeztetés — tekintete kutatva futotta be a felhőkön — magasan, az áldozó nap sugarak fényében ott keringett a két tanácsadó, fehér galamb . . . kialudt csókvágygyal üzve, tépve egymást.

Megtörve lesújtva a reménytelenségtől, fáradtan lehanyatlott az utszélén és a leány szívtelenül halálra taposta s vérből égővörös kaméliák fakadtak, hogy szírmukkal megkíméljék, a kegyetlen kis lábakat

Evek multak mialatt a győzelmes lány, még mindig éber kitartással haladt a végzetes uton, — noha apró lángok lassudan föl emésztették szíve érzelmeit — így tehát a nagy igaz szerelem befogadására immár ugys képtelen volt.

Aztán hervadt a szépség is, finom redők hálózták be a gyönyörűséges arcot. Ilyen kadtság hajlított meg a királynői természet, míg végre roskadozva beérte az élet utjának határmezsgyéjét. Kimorúlva megállt, hogy még egyszer utóljára visszanezzen, sok könyvet, sóhajtott ki ez a bucsupillantás, amikor eléje lebbent a könyörület soká késedelmező arkangyala. A legszebb, a legeszményibb férfi volt ő, amilyenről leányképzelet valaha álmodott, a milyet egy egész életöltön át használt keresett.

És a könyörület részvétellel hajolt le hozzá.

emelje, részint azért, hogy a ruhátlan kisdedovókat a tél kínzó hidegsége ellen védelmezve, az óvók iránt a lakosság leg-zegényebb rétegének rokonszenvét is biztosítsa.

Hála a kir. kincstár bőkezűségének s azok nemes szívűségének, kiknek jóakarata e bőkezűséget felénk fordítja, vármegyénk kisdedovástügye is erős lendületet vett és mi már évek óta törekszünk arra, hogy kisdedovó-intézeteket állami kezelésbe adjuk és ez által fölszabadítsuk egyesületünk anyagi erőit oly társadalmi célokra, melyeket most mint unak vélteteket cikkíró is feladatunkká tesz.

Azon esetben, ha cikkíró ur működésünket nemcsak bírálatban résztesíteni törekszik, de megtisztel bennünket avval, hogy közgyűléseinken egyesületi életünkről szóló jelentéseinket szíves érdeklődésébe fogadja, hallhatta volna jalkiáltásunkat amiatt, hogy ifjuságunk, népünk erkölcsi életét a kocs-mák és fonók miazmái megfertőztetik. Ép azért küzdünk évek óta óvodáink államosításáért, hogy fölszabadítva csekély anyagi erőnket, népünk erkölcsi életét ifjusági és dalos egyesületek, népkönyvtárak és olvasóköriak, valamint az angol rendszerű vasárnapi iskolázás behozatalával fokozottabb mértékben gondozhassuk. Most már azt a célunkat is csaknem teljesen elértük és küszöbön az idő, mikor ifjuságunk erkölcsi életét, ezen kívül a magyar nemzeti művelődés szent ügyét ezen, előttünk már nem épen új társadalmi téreken is óhajtott mértékben szolgálhatjuk.

Az előadottak meg fogják győzni a cikk íróját, hogy eszméi előttünk nem újak s hogy tanácsainak mi semmi hasznát nem vehetjük, holott nagy szerencsének tartottuk volna, ha minden jóra kész figyelmünket előttünk ismeretlen működési irányokra kegyeskedett volna felhívni.

Mielőtt a nem érdemelt és nem várt vádakra vonatkozó fölvilágosításainkat berekesztenők, még csak azt kívánjuk megemlíteni, hogy mi a magyar kultúra ügyét a nemes egyesület utján minden önös érdek nélkül, egyedül

— Csupa seb a szívem! — panaszkodott a leány, ugy sajog, ugy fáj, hogy a hálalt hívtam orvosául.

Mikor azonban az irgalmas szívű vigasztaló bedörzsölte balzsamával a csalódás ütötte mély sebeket, a leány sirása boldog, vidám kacagássá vált és a hála melege árasztotta el egész valóját. Ebből a hálából a szerelem rügyezett, a rügyekből a szerelem májusi rózsái fakadtak és e rózsák díszében a szerelem alázatával már már odaborult a jótevő lábai elé, a mikor is a könyörület szomoruan elfordult tőle. Ezzel a mozdulattal rásujtott a leányszívre ugyanazon a helyen, ahol a régi seb hegedt.

— Csak enyhíteni tudok, gyógyítani nem! hallatszott mesziről a könyörület szava, — rajtad már csak a halál segíthet!

És a lomha fantom csakugyan közelített, hogy rátegye hideg kezét a lány homlokára.

— Meghalok és nem ismertem soha az igaz szerelmet, jajdult föl a kétségbeesett haldokló.

Ez a kiáltás oly erős, oly hatalmas volt, hogy beléreszkedett a mindenség, megnyílt az ég kapuja és egy töviskoronás, glória-fényben tündöklő jóságos arc mosolygott alá a haldoklóra . . .

Ó volt az igaz szerelem!

az ügy iránti lelkes szeretetből szolgáljuk és ezen szolgálataink jutalmát egyedül saját lelkiismeretünkben keressük, más jutalmat és elismerést soha és senki részéről nem vártunk; de nem vártuk azt sem, hogy önzetlen munkálkodásunkat, bármily csekély értékűek legyenek is azok, lekicsinyeljék és gáncsolják azok, kik az általunk szolgáltatott közügyért vagy semmit, vagy ná unknál is kevesebbet tettek.

Már évek óta úgy érezzük, mintha a mi társadalmi körünkben is lohadt volna az ideálokért való lelkesülés lángja; de mi még mindig bizunk abban, hogy ez csak ideiglenes jelenség és intelligens társadalmunk igaz hazafias örömmel jön segítségünkre most, midőn egyesületünk újjászületésének nagy napjaiban hittel és bizodalommal eszedünk a kegyes támogatásért.

A jelek biztatók! Munkács fölcent püspöke, vármegyénk főispánja, vármegyénk derék tisztikara, a csernek-hegyi monostor, a beregszászi főgimnáziumi tanári, polg. és el. iskolai tanítói kar, a munkácsi és oroszvégi tanítótestület már mellénk állottak és lelkes készséggel ajánlották föl ügyünk támogatását. Ez a kicsiny tábor bizonyára nagyra nő és itt az ország keleti határszélén fölépíti a magyar nemzeti kultúra megvihatatlan bástyáját!

Warga Sándor,
egyesületi elnök.

Szentpátery Endre,
ügyvivő igazgató.

Rhédei János,
titkár.

VÁRMEGYE. VÁROSOK.

Bizottsági tagválasztások. Beregvármegye területén a f. év november hó 15. ére kitűzött vármegyei törvényhatósági bizottsági tagválasztások a következő eredménnyel végződtek. Beregszász város I. választókerületében bizottsági tagok lettek: Jüdics Endre és Linner Bertalan, a II. kerületben: dr. Csánk Béla és dr. Schenk Adolf, a III. kerületében pedig Almásy Sándor. Munkács város I. kerületében dr. Meisels Vilmos és dr. Fenyves Albert, a II. kerületben: dr. Széll Kálmán és Fazakas Béla. A nagyberegi választókerületben: Rozett József és Kovács Gábor; a volóciban: dr. Szabó Orest; a szolyvaiban: Jobszty Gyula és Horváth Miklós; az alsóverecskéiben: Czeiner Nándor és Szabó Albert; a nagymuzsalyiban: dr. Barta Ernő, Péchy Aladár és Friedmann Ignác; a mezőkaszonyiban: Morvay Zoltán, Szabó Károly és Kovács Kálmán; a mezőváriban: Körösy Sándor, Kallós István, Bíró Elek és Háda József; a holubinaiban: Pataky Menyhért; a beregszentmiklósi kerületben: Pajkossy Antal; a frigyessfalvai kerületben: Molnár Jenő és Szabó Orest; a surányi kerületben: Cseörghe Zoltán; a barabási kerületben: Szabó Elemér, Górsanyi Ferenc, Kosztyu János, dr. Füzesséry Géza és Tóth Béla; a nagylucskai kerületben: Bacsinszky Mihály és Makkay Endre; a beregkövesdi kerületben: Gorzó Jenő és Szabó Albert; a zsdenyovai kerületben: Papp József; a rákosi kerületben: Benjamin Jenő, Béressy Géza és dr. Grosz József; a nagydobronyi kerületben: Magyar Bertalan és Hidi Ferenc; a várpálánkai kerületben: Lónyai Géza, Weisz Károly és Schvarcz Lipót; a bilkei kerületben: Illiczky Gábor, Illosvay Sándor és Nizsalovszky János; a hátmegi kerületben: Kotruba Nándor és Turcsányi Géza; a mezőtarpai kerületben: Simon Andor és Szabó Benjámín; a kisalmási kerületben: Budaházy Barnabás, Jaczkovics Pál és Ferencsik Miklós; a drágabártfalvai kerületben: Fischer Ödön és Tóth István; a gergelyi kerületben: dr. Klein Jenő, dr. Kálmán József, File József, Schuller József és Balázs András; a felsőschönborni kerületben: Klein István és Vozáry Árpád; a derceni kerületben: Sütő Kál-

mán,
nag
ifj. L
séry
Brand
a kis
nyaj

ket fe
kodna
lenül
ügyét
jót al
nem
amely
katlan
lottak
Erről
banke
az eg
kétsé
is elő
erőit
tötte.
átvett
badul
kalko
olyan
sel m
érdem
csak

párt
Bereg
Albert
ülést
Bereg
gárme
sületh
az e
rom é
kérdés
szini
tanács
zottság
keüle
fe ett
hanem
Bereg
rületb
év elt
uttal
hogy
tes ké
fogják
folytá
a gy
Ödön
Bend
Dr. C
József

süle
18-án
szino
és vá
tották
kár:
B a k
válasz
Szabó
Lipcs
rás, I
Sikó
határ
kedve
ebber
jat ké
tekint
amely
egyut
utolsó
kaszin
estély
kének
köszö

ter D
korno

mán, Balogh László és Bohner Jákó; a nagylónyai kerületben: Gönczy László, ifj. Lónyay Sándor, Balogh László és Füzesséry Lajos; a beregsárréti kerületben: Brandecker Ferenc és Holozsnyay Tivadar; a kisbégányiban: Kulin Zoltán, Holozsnyay Tivadar, Paksy Gyula.

EGYESÜLETEK.

B. M. K. E. Ilyen című vezércikkünkkel félreértették illetékes helyen. Ugy okoskodnak, hogy az egyesület vezetősége önzetlenül dolgozik, miért nem tárgyaltuk tehát ügyét jóakarattal. Instáljuk aláson: mi csak jót akartunk. A rideg tényeket azonban el nem halgathattuk. Igaz, hogy az a hang, amelyen mi beszélünk, ezen a vidéken szokatlan. Itt úgy nézik az élőket is, mint a halottakat, hogy róluk vagy jót, vagy semmit. Erről mi nem tehetünk, a feltétlen hódolat bankettekre való, nem újságba. Különben mi az egyesület nemes célját, önzetlen működését kétségbe nem vontuk és nem vonjuk. Sőt azt is előadjuk itt, hogy eddig az egyesület anyagi erőit 4 óvodájának fenntartása teljesen lekötötte. Most már e 4 óvodák közül háromat átvett az állam, így az egyesület erői felszabadultak. Elkezdődhetik tehát az igazi munkálkodás ideje. Csak volna nekünk minél többen olyanok, akik tagjaink belépnek és lelkesedéssel munkálkodnak. Az ilyen egyesület megérdemli mindenki támogatását, mégpedig nem csak anyagi, de szellemi pártolását is.

A beregmezei irodalmi és műpártoló egyesület műpártoló szakosztálya Beregszász színhelyi bizottságával együtt Szabó Albert elnöke alatt f. hó 20-án választmányi ülést tartott. Tárgyalták Szatmár városna. Beregszász polgármesteréhez intézett s a polgármester által véleményezés végett az egyesülethez áttett azon felhívását, hogy miután az e részben egyezményileg megállapított három év eltelt, nyilatkozzék a város arra a kérdésre, megmarad-e továbbra is a szatmári színi terület kötelekében, vagy nem? Rövid tanácskozás után az egyesület a színhelyi bizottsággal együtt azt határozta, hogy a zini kerületből való kilépés, vagy benmaradás sorsa felett ezáltal végleges határozatot nem hoz, hanem értesíteni kéri Szatmár városát, hogy Beregszász városa még egy évig a színi kerületben marad s a végleges határozatot ezen év elteltével fogja meghozni. Határozta egyúttal a műpártoló szakosztály választmánya, hogy az egyesület mindkét szakosztályának együttes közgyűlését januárban tartják meg s ekkor fogják betölteni az Arnold Sándor eltávazása folytán megüresedett elnöki állást. Részt vettek a gyűlésen: Benda Kálmán, Schwarczer Ödön, Szeles Károlyné, Horthy Et., Dr. Benda Géza, Benda Kálmán, Czeiner Nándor, Dr. Gulácsy István, Dr. Horthy István, Nemes József, Szabó Albert, Warga Sándor.

A beregszászi korcsolyázó egyesület évi rendes alakuló közgyűlését f. hó 18-án délelőtt 12 órakor tartotta meg a kaszinó nagytermében. Az összes tisztviselőket és választmányi tagokat egyhangulag választották meg. Elnök lett: Nemes József, titkár: Dr. Füzesséry Géza, jegyző: ifj. Bakó Béla, pénztáros: Dr. Horthy István; választmányi tagok: Horthy Gyuláné, Dr. Szabó Orestné, Tar Jánosné, Horthy Etu, Lipsey Ilona, Tar Ilonka, Dr. Belényesi András, Dr. Benda Géza, Cseh Ernő, Nagy Béla, Sikó Endre, Szabó Árpád. Az egyesület elhatározta és e helyütt is közhírré teszi, hogy kedvezményes és rendkívüli tagsági jegyeket ebben az időben nem ad ki. A tagsági díjat korra, polgári és társadalmi állásra való tekintet nélkül 5 koronára állapította meg, amely összeget előre kell kifizetni. Elhatározta egyúttal az egyesület, hogy november hó utolsó, vagy december hó első szombatján a kaszinó nagy termében családi jellegű táncestélyt rendez. Végül elítávozott eddigi elnökeket, Fuhrmann Imrénének az egyesület érdekében kifejezett tevékenységéért jegyzőkönyvi köszönetet és elismerést szavazott.

VEGYES HIREK.

*** Kinevezés.** A m. kir. pénzügyminister Demkő Oszkár kassai napdíjas számgyakornokot a beregszászi m. kir. p. ú. igazga-

tóság mellé rendelt számvevőséghez számtisztónak nevezte ki.

*** Áthelyezés.** A vallás és közoktatásügyi miniszter Fried Szerena áll. tanítónőt N. Lucskáról Szőlősvégardóra helyezte át.

*** Hol lesz a törvényszéki palota?** A héten lent járt Budapestről Záborszky István miniszteri titkár és a leendő igazságügyi palota helyéül a következő telkeket szemléltette meg s mérlette fel: a Blau Dávid, Barta, Lang féle telkeket, a grófi udvart, az Andrásy-utcán az Ottmayer-féle telektől kezdve egész a sarokig s a Katz Lajos, Kallós és szomszédos telkeket a sarokig s végül a Moskovits-féle telket. Hogy melyik telket találta legalkalmasabbnak, azt most még nem lehet tudni.

*** Beregszászi tanulók sikere.** Az őszi Budapesten megejtett matematikai versenyen, melyen 53. az idén érettségizett ifju vett részt az ország különböző intézeteiből, a második díjat Fuchs István, dr. Fuchs Mór helybeli gyakorlóügyvéd fia s az első dícséretet Fodor Henrik, a beregszászi áll. főgymnázium volt növendéke nyerték el. A Keleti Kereskedelmi akadémiának 600 koronás ösztöndíjért a francia nyelvből és matematikából kollókviummal és írásbeli dolgozattal pályázó 20 hallgató közül két ifju lett a nyertes, kiknek egyike: Kőrödi Lajos Beregszászban érettségizett. Mindezek a tanulók Telkes Sándor, főgymnázium tanár tanítványai voltak.

*** Veres kakas.** Czup János nagylucskai földműves lakóháza ismeretlen okból kigyullt és leégett butraival s a behordott terméssel együtt.

*** Adóárverést tartanak** e hóban Beregszászban, Munkácsban, Beregrákoson, Oroszvágon, Klastromlóján, Ó-Dávidházában, Kacsánán, Laukán, Polenán, Páloson, Dombostelegen, Uklján, Olenyován, Izvoron, Izvorhután, Diskovicán, Szolyván, Beregszentmiklóson, Kockaszálláson, Kisfaludon, Ilosván, Polyánkán, Szobatinon, Medencén, Gulácsban, Hetében, Tivadaron.

*** Jóízűen alvó tolvajok.** Bródi Erzsébet cselédleány 3 napig szolgált Feuerstein Mór munkácsi lakosnál. Azután elment a szolgálatból s mi lett belőle nem tudni. Csak annyit gondolhatunk, hogy nem mehetett jól a dolga, mert nemsokára Strausz Juli nevű cseléd társával együtt lopni indultak. Meglátogatták a Bródi Erzsébet régi gazdáját. Felmentek a kamarán keresztül a padjára. Az ott lévő fehérneműkből, ruhaneműkből összezsomagoltak egy nehányt s azután elakartak ugrani, de azalatt a kamarát becsukták. Vizszenek tehát a padra ott a ruhákból ágyat röptönöztek s jóízűen elaludtak. Másnap reggel a szakácsné aki valamit keresni akart a padon reájuk bukkant s az ügyet a rendőrség vette kezébe.

*** Betörés.** F. hó 17-ére virradóra S. Molnár János m. vári lakos kamarájának ablakát betörték s a kamarából 2 véka buza lisztet, 10 csomó törött kendert, az udvaron lévő ólból pedig 3 hízott s egy sovány libát loptak el 61 kor. értékben. A tettest széleskörben nyomozzák, azonban eredménytelenül.

*** Korcsmai mulatozás.** Radulovics Tódor néhány barátjával beült a munkácsi Dubrova nevű csapszékbe iszogatni. Betért a korcsmába özv. Jónás Józsefné cigányasszony is. A mulatók tréfálkoztak vele eleinte, majd a nyájas beszédet verekedés követte, amely úgy végződött, hogy Radulovics a cigányasszonyt nyakszirten szurta egy késsel. Bevitték a kórházba.

*** Féltékeny legény.** Takács Mihály kovászói lakos abba a leányba volt szerelmes, akibe Bilkei György ugyanottani lakos. Egyideig csak tűrte azt, hogy vetélytársa rámosolyogjon a leányra, de végre is kitört szerelme lángja, kérdőre vonta ellenfelét s m. kor az tiltakozott szidalmi ellen, előfogott egy disznóölő kést és Bilkei György arcába szurta.

*** Hölgyek a közegészségügy szolgálatában.** József Főherceg Szanatórium Egyesületébből a célból, hogy népszanatóriumokat állíthasson fel, jótékonycélu sorsjátékokat rendez. Hogy ezeknek sikere minél nagyobb legyen az egész országban hölgybizottságokat alakít. A tagság nem jár anyagi áldozattal, csakis azzal az erkölcsi kötelezettséggel, hogy mindenki buzgólkodjék az egye-

sület érdekében. Beregszászban és Munkácsban már meg is alakultak a bizottságok. A beregszászi bizottság tagjai: Dr. Beóthy Pálné, Benda Kálmáné, Szabó Albertné, Szeles Károlyné. A munkácsi bizottság tagjai: Bertalan Tivadarné, Bohner Jákóné, Borzsay Gyuláné, özv. Buzáth Károlyné, Ferenczy Lajosné, Freyseyen Boriska, Fried Ignácné, özv. Merényi Jánosné, Nagy Gyuláné, Roskovits Jánosné, dr. Rosner Arnoldné, Várady Gyuláné. Az egyesület felkérte még a vidéken a következő urnókat: Szolyván Balajthy Mórnét, Beier Tibornét, Bodor Fülöpnét, Kiszely Gyulánét, Knauer Józsefnét, Medveczky Árpádnét, Sik Gyulánét, Szilágyi Józsefnét, Róth Árminnét, Wittenberg Manónét, özv. Volf Gusztávnét. V. olóczon Dobos Gyulánét, Fankovics Antalné, Neufeld Gusztávnét, Szelecsényi Hugónét. Alsó-Vereckén Halaktovics Bertalané és Popp Gábornét. Polenán Dercsényi Erzsébetet és Popovics Jenőné, Holubinnán Sztripszki Jánosné és Tóth Jánosné.

*** A Moskovits-féle telek eladatott.** A Moskovits József telkét, melyen a „Vasuti vendéglő” van a napokban megvette egy társaság 180.000 koronáért. A társaság tagjai között vannak Reichard Jenő, dr. Klein Jenő, Blum Lajos s még néhányan. Így tehát a város elesett ennek a szép teleknek a megvételétől.

*** Körözések.** Kigyós község határában október 8-án 2 lovat bitanglóban találtak. Egyike 4-5 éves sárgapej herét, a homlokán fehér folt, a másik szintén olyan koru, fekete, kanca, homlokán fehér foltal. — Polena községben a múlt hónapban egy anyakecskét bitanglóban találtak. — Bilej György olenyovai lakos 100 K. értékű tehene a legelőről elbitangolt. Ismertető jelei: 3 éves, közép nagyságú, szürke szőru, vágott szarvu, jobb farán bélyegzésből eredő forradás látható. — Kis-Dobronyban egy 16 éves pej herét lovat bitanglóban találtak. Mindkét első lába görbe. Ha tulajdonosa nem jelenkezik, november 25-én Kis-Dobrony község házában nyilvános árverésen el fogják adni. — Polenán november 4-én egy 3 éves fehér-szőrű, csonkaszarvu üszőtínót bitanglóban találtak.

TÖRVÉNYSZÉK.

Gonosz csel. Egy beregszászi kereskedő beperelt egy vásáros-naményi asszonyt. Az asszony ügyvédhez fordult, mert az volt a meggyőződése, hogy semmivel sem tartozik. Egyszerre csak kap egy levelet ügyvédjétől oly tartalommal, hogy tanui rosszul vallottak s így megfogja bukni a pert. Az asszony megijedt és kiegyezett ellenfelével 200 k. ban. Most aztán kitént, hogy a tanukat még ki sem hallgatták s hogy a levél hamisítvány volt.

Az esküdtszék előtt. A beregszászi esküdtszék e hó 16. és 17-én haláltokozó sulyos testisértéssel vádolt Szűcs Lajos büntetőügyét tárgyalta. Szűcs Lajos mezőkasznonyi ácsmester 1904. jan. 2-án a mezőkasznonyi iparosok bálján hajnalig mulatott. Másnap pedig kisebb időközökkel folytatta az ivást, úgy hogy délután 3 és 4 óra közt olyan részeg volt, hogy már csak düllöngözve tudott járni, beszélni pedig csak percekig tartó makogás után birt. Mikor hazatért, atyja — bár vasárnap volt — fát vágott. Atyját erre korholni kezdte a fia, miből erős szóváltás lett. Szűcs Lajos felkapott egy hasáb fát, azzal atyját mellbe vágta. Atyja megtántorodott, de el nem esett. Az atya erre kérte a fiát, hogy hagyjon neki békét. A fiu el is indult az utca felé, de akkor atyja utána kiabált gyalázó szavakat. A fiu visszatért egy darab fával fejen verte atyját, ki erre összerogyott s még aznap elhalt. A fiu erre elment egy társával egy rokonához, kit kihuztak az ágyból s vele táncolni kezdtek. Majd elmentek a korcsmába, de a korcsmáros már nem adott nekik italt, hanem Szűcs Lajost hazavezette atyja holttestéhez. Az esküdtszék bíróságnak mondta ki Szűcs Lajost és a teljes beszámíthatatlanságra irányított kérdésre is nemmel felelték, mire az esküdtszék bíróság őt Szűcs Géza törvényszéki elnök elnöke alatt Dr. Szabó Bertalan alügyész vádló és Dr. Kubowich Géza ügyvéd védőbeszédének al-

hangzása után 1 1/2 évi börtönre ítélte. Az ítélet jogerős.

Nov. 18-án egy alig 19. éves de már is többször büntetett fiatal ember, Pleskó Géza rablási esete foglalkoztatta az esküdt bíróságot. Pleskó ugyanis egy elő nem állítható társa Pietraskievicz Rudolf társaságában az 1903. dec. 8-án késő este Ungvárt az utcán megtámadta Parancs Péter tanítót s attól 38 k. értékű órát, láncot és 7 k. készpénzt erőszakkal elvettek.

A tárgyaláson a terhelt tagadta az erőszakos elvételt, s csak annyi volt rábizonyítható, hogy a kérdéses tárgyakat Parancsól ellopták, s azok megtartása végett használtak erőszakot. Ily értelemben állapították meg Czelnér Nándor főnöksége alatt az esküdtek is terhelt bűnösségét akit erre a kir. törvényszék 6 hónapi börtönre ítél.

Szombaton egy igen súlyos eset képezte az elbírálás tárgyát.

Kelemen Miklós f.-sárad lakos ugyanis az uszoki vasútépítéstől Jurkovic Lászlóval tért május 17-én haza. Kisfalud község határában Jurkovic egy fa alatt elaludt s ekkor Kelemen az a gondolat kezdte bántani hogy mily könnyű szerrel a Jurkovic ingói birtokába helyezhetné magát s a tervet hamar végre is hajtotta akként, hogy Jurkovicot egy csákánnyal fején ütötte s annak ingóit és 20 k. készpénzt magához vette. Bár terhelt a cselekmény elkövetését elismerte, de mert a kérdések feltevése körül felmerült nehézségek igen hosszas időt vettek igénybe, a tárgyalást szombaton be nem végezték, hanem vasárnap folytatták, amikor is végre az esküdtek főnöke akként hirdette ki a verdiktet, hogy terheltet a szándékos emi erőszakkal kapcsolatos rablás bűntettében találták bűnösnek s a bíróság aztán a 92. § alkalmazása mellett is 10 évi fegyház büntetést szabott rá.

Hétfőn egy helyi érdekességgel bíró eset került az esküdtek elé.

Az 1903. évi július 19-én volt ugyanis Beregszászban a Vörösmarty utcában egy lakadalom melyen úgy a pázsiti mint a papúcai legények részt vettek s csak természetes, hogy össze verekedtek. Előbb egy papúcai legénynek ütötték ki a fogát s ez bosszút forralva több társával visszatért s kapudöngetéssel hívták a lakadalmas házból éjjeli párbajra a pázsitikat, kik közül elsőnek Márton Sándor lépett ki a kisajton, de vesztére, mert nyomban leütötték s ennek következtében másnap reggel meg is halt. E cselekmény miatt Varga József tettesként, 6 társa pedig mint bűnsegéd volt vádolva. A főtárgyaláson azonban az ügyben nevezetes fordulat történt; mert kiderült, hogy a verekedésben mások is tetteslegesen részt vettek, egy polgártársunk ellen pedig súlyos gyanu merült fel, hogy ő volt a felbujtó s hogy a Csereerdőn a többieket megeskette, hogy ő rá mit se vallanak. Erre másfélnapi tárgyalás után a bíróság a felek indítványára a tárgyalást az eljárás kiegészítése végett elnapolta, így ebben az ügyben most ítélet hozatalra sor nem került.

KÖZÉRDEK.

Laguna Beregszászban. Az Attila utcát Árpád utcával összekötő, ugyan vezetett Teinél sikátor Attila utcai lejárójánál az aszfalt 7 méteres folytonossági hiányban szenved. E 7 méter hosszúságú részen volt az aszfalt készítése előtt kövezet, de azt felszedték s azóta ez a rész csak egy kissé esős időben is tővé alakul át s az Attila utca alsó részén lakó szegény halandónak, hacsak lakókkal vagy léghajóval nem rendelkezik, ezt a táyat kell átlábolni, vagy bokáig erő sárba ki kell térnie a szekérutrá. De azzal a szegény halandóval még az is megtörténhetik, hogy este a lábát kitöri, mert az aszfalt felszínétől a tő feneke jó 1 1/2 lábnyi mélységben van és a kilométert jelző lámpákat ezen a részen csak úgy 6 óra tájban gyújtják meg. Tekintetes Magisztrátus! köszönjük az aszfaltot.

A telekkönyvi régi irattár — örömmel jelenítjük meg, hogy a szerkesztés heverő iratcsomókat nagy fáradsággal, dicséretes buzgalommal helyőkre tették. Most már mindenki megkapja rövidesen azt, amire szüksége van.

A munkácsi járásbíró s a bírójának hosszabb időn át helyettesítette az elhalálozott

alsó-verekei járásbíró, I bíróját pedig jó idő óta betegeskedik. A hiányzó erők pótlásáról nem gondoskodtak s így a sok hátralék felgyülemlt. A legstürgebb természetű ügyek is hetek multával kerülnek csak elintézés alá. Nem vádoljuk a törvényszéki elnököt, hiszen ő nem tehet ezekről. Csak felemlítjük a szomorú tényét.

Még egy kaszinói indítvány. Arról értesültünk, hogy több kaszinói tag indítványt akar tenni a kaszinó olvasótermének falára illesztett vasuti térkép eltávolítása iránt. Örömmel üdvözöljük ezt az indítványt s hogy az a nagyobb nyilvánosság előtt szintén köztudomásra jusson, annak ezennel mi is hangot adunk. Hón óhajtuk egyuttal, hogy az indítvány megtétele ne csak jó szándék maradjon, hanem akadjon a szándéknak minél előbb végrehajtója is. Nem válik dicsőségünkre, hogy eddig is túrtuk olyan rongynak a nyilvános helyen való szereplését, a mely a mellett, hogy német nyelvű, telve van hibával és megbizhatatlan is.

MENDE-MONDAK.

Az egyik esküdtszéki tárgyaláson a védő remegő hangon szól az esküdtekhez:

Esküdt uraim! én az önök lelkiismeretére apellálok. A vádlott közbeszól:

— No halj! Még el sem buktuk az ügyet és maga már apellál?

Az esküdtek kimondták, hogy a vádlott bűnös. Ez lehorgasztott fővel hallgatja. Majd eszébe jut valami. Odahajol a védőhöz:

— Ugyan mennyit kapunk?

A védő visszautasított minden intelligens embert. A vádlott különben is rokonszenves alak. Bizonyíték sincs ellene. Az esküdtek főnöke kihirdeti a verdiktet. Felolvassa a kérdést: Bűnös-e a vádlott ebben és ebben. S aztán kedélyesen szól:

Tizenkét: dehogyl!

A törvényszéki palotát földszintesre tervezik. Nagyobb helyet fog ugyan elfoglalni, de mégis jobb lesz az így. Legalább ha majd azt is olyan sokáig eltűrik, mint a mostanit, kisebbet fognak esni azok, akikkel majd leszakad.

A telefon ügye azért nem sikerült eddig, mert mindenki csak az ellensége házával szeretett volna összeköttetésben lenni, hogy frissen tájékozódják az ottani eseményekről.

SZÉPIRODALOM.

Ilka menyasszonysága.

(Igaz történet három levélben.) 2)

Írta: Buday Sándorné Ujhelyi Vilma.

(Erre még jobban elpirultam.)

Másnap eljött Betrics Gusztó is. Tudja Isten most már a nevét is olyan közönségesnek találom. Ics-vics, Betrics; valami éhes rác káplánka jut az ember eszébe. A tréfi is olyan izetleneknek tetszettek. Egyszer csak el kezd tervezni, számítani s azt mondja, hogy a mire ő vágyik, az egy boldog tűzhely megalapítása.

S erre ő magát képesnek is érzi már, csak egy szerető szívet találjon. Aztán célzat, hogy ha lakbért nem kellene fizetnie, kijöhetnének kétezer koronából is mert a kertben is, a szilvasban is, teremne valami. Csak takarékoskodni kellene.

Hát tudja Betrics ur, csakugyan van olyan strapára termett lány — szoltam neki, a ki ennyivel is kijönne. Itt van a szomszédunkban Stanger pékkisasszony; az szép erős, szőke lány. De aki szépen szeret és tud is öltözni, zongoráz, olvas, három nyelven folyékonyan beszél anyanyelvén kívül, tenniszszek, csónakázik, vadászni jár, célba lö, négyest hajt, szóval egy valódi jukker-leány, ki ideges a varógép zörgésétől és házon kívül vasaltat, annak a kétezer korona, legfőleg két hétre való.

Szörnyen elszomorodott Gusztó ur, a pékkisasszony említésére, úgy, hogy megszá-

lam szegényt s tapaszt akartam sebére tenni, így szólva:

— Ir-e még verset? lássa áttérek a prózára a poézisre.

— Irok olykor, ha megvan a sok számot és hivatalos adatot. Írtam tegnapelőtt is, de csak magannak.

Tudja mit, küldje el nekem, majd megbírom. Elküldte másnap; sóvárgó ömléngés volt ezzel a refrénnel:

„A fényes csillag csak ragyog, sugárzik Némán, nyugodtan, büszkén, hidegen” Elgondoltam; „ha fénylik se neked fénylik” s azt írtam a hátára: „nem kell epedni a néma hideg csillagokért, melyek távol fénylenek, a tűzhelyhez egyéb kell.” Megvallom a Stanger pékleány sütkemencéjére gondoltam. Onnan kerül ki elég kenyér.

Gusztó nagyon elszomoríthatta ez a bírálat, mert miután kibúszta magát, (ugy hallom ugyancsak huzatta a vendéglőben a a szomorú nótákat), elhagyta városunkat. Budára ment a pénzügyminisztériumba, ugyanolyan kis fizetésre.

Egy kicsit sajnáltam szegényt, de hát csupa mető takarékoságból csak nem kavarhatom neki a rántást azzal a kézzel, melylyel a Chopin noktürnjeit szoktam zongorázni.

A városban szólnak-szopulnak érte, hogy elüldöztem a derék jó fiút. Még Julcsa is holmi pletykát hord haza a piacról. A hátsó lakónk pedig azt emlegeti, hogy a törvényszéken is arról beszélnek. Se baj! — feleltem neki, — inkább ott tárgyalják most, mint később a szentszéken!

Tudod, édesem, kedves nótám volt mindig:

„Ugy ég a tűz, ha raknak rá,
Szól a világ nem hajtók rá!”

Kékkövy nagyon kárpótolt a veszteségét.

Oly kedves ember ez, hidd el, hogy még a tante is beleszeretett, mióta Rozalindének hívja őt. Azt mond a neki Aladár, „ilyen név való egy előkelő uri nőnek, nem holmi Rózsa, mert hát a pufók, természetes ba zsarózza is rózsá. Ez az előkelő fiatalember még Julcsát is, francásan Zsülinek szólítja, amiért ez a parasztermészet persze harragszik.

Irha nek neked többet is, de nem akarok nagyon messzi e vágtatni. Majd megtudod ugyis elég jókor Csókolunk kedvesem Rozalinde tanttal együtt, ki épp most kelt ki a csodakádból, mint hajdan. Aphrodite a tenger habjaiból. Őle szerető barátódd!

Kiskupányi Ilka.

R. háza aug. 18. 1904.

Gyöngyöm! Szeretnék napfényvel írni, oly kimondhatatlan boldog vagyok, egy hét óta a Kékkövy Aladár menyasszonya. Még nem tudja ezt más, csak a tante meg te. Összebeszéltem Aladárral, hogy majd midőn kinevezik őt ide főnöknek, akkor deklaráljuk frigyünket. Addig készülünk meghíten a boldogságra, kerülve a mások szóbeszédét.

Jegyesem már is szép kadókkal halmozott el. Van közte egy brilliános karperec, mely hajfűrtjét rejti. Hozott két japáni vázát, a tantanak pedig a falon éjjel is világító órát és egy granát fülgyöngőt. A tante tegnap el is mulasztotta a fürdést, mert egész nap ételtatta függőt az utcán. El van ragadtatva a szép, a fényes Aladártól, ki folyvást mondja neki, hogy szembetűnően telik. En ugyan nem veszem ezt észre, de igaznak kell lenni, ha Aladárom mondja,

Egész más vagyok mióta az övé vagyok; eddigi világos szőke hajamat berizporozva hordom. Aladár azt mondja, hogy Párisban ez az elegáns szőkek divatja. Nagyon is jól áll, csak az ostoba Julcsának nem tetszik, ki azt mondta, hogy a gőzmalomban minden legény és molnárinas haja ilyen. Tudja is az ilyen cselédféle: mi a sikk.

Ujdonságot is írhatok egy volt nővendéksunkról, Aliszról, ki szintén menyasszony. Elhozta hozzánk a vőlegényét, valami kezdő ügyvédet, ki olyan csöpp ember, hogy a hosszú végig, üres Alice akár zsunak hordhatná az óraláncán, mint egy „szerencse-majmot.” Szent igaz, hogy cilinderestől ér csak a nyurga Alisz válláig. Tegnap voltak nálunk s Alisz meglátva a föl-

nyitott zongorát, mindjárt elénekelt az „Ernani” ócska kavatináját. Völegényének bele kellett fogódznia a zongorába, nehogy mátkája a nagy portamentónál elfújja a helyéről. Bizony csak igaz az a közmondás: ha van válogatunk, ha nincs, szedegetünk. Az én szellemes Aladárom pedig, mikor elmentek, azt mondta: „Alisztól a legelvezetesebb ének az volna, amelyet oly pian, hangon adna elő, hogy ne halatszanék.”

Ugy-e pompás élc? Mindig ilyeneket mond.

De tud ő ám komolyan is beszélni, mikor jövőnkéről van szó. Ugy festi a páros életet, mint a paradicsomot, persze kigyó nélkül. Aztán papíron mily ügyesen állítja össze ékszeremet, kelengyémet, ruháimat. Csupa raffinált izlés. Rá fog menni vagy tízezer kora, de legalább szép lesz. Nem is fogja azt látni, csak aki érdemes rá. Az öreg és fiatal kávézók nálunk ugyan nem fognak uzsonnázni, plotykálni és az én szép Aladáromra kacsintani. Magunknak és szerelmünknek fogunk élni. Ki nem állhatom a „Tratsch-kompaniát”, kik pénzért is megvénnek másra a rosszat, s valamennyi oly irigy, mint a mirigy.

Roppant világlátott gavallér ember ez a Kékővy. Kiszámította a tante előtt, hogyha a fehéreműt Bécsben csináltatjuk ó latin monogramokkal, azsur szegélyekkel zsubrikált és domborhímzésekkel, a butort, tükröt, csilárt Velenczéből hozatjuk, olcsóbb lesz, mintha hazait rendelnénk. Hogg le tudott mindent írni, mintha divatkereskedő lett volna. Alsó lepedőim finomabbak lesznek mint az itteni lányok zsebkendői s több Valenciennes-csipke lesz egy ágyhuzatomon, mint az ő egész krammjokon. Még a menyasszonyi ruhához is ő tervezett ki mindent.

(Folytatjuk)

TÖRTÉNETI ADATOK.

Testvérek osztoztatása. Anno Domini 1676. die 14 Mensis Martij.

Mi Kis Faludy Geörgy Beregh vármegienek Vice Ispanya Ragyócy Geörgy és Kadas Mihály Szolga Biray Földessy István Begany Geörgy Gerseny Janos Mezeó Gaspar és Keresztény János hites Urai it Nagy Beganiban Lakozó Thot Gáspár és Thot Pál Testvér Atyafyak egymástul el akarván valni es megh Különözni töttünk közöttök per modum Realis divisionis ilyen végezést és mindenkoron életekigh fenmaradandó Revisiót.

Mivel e hetigh osztozatlan Atyafyak voltak valanyek vagy Eöstül maradtanak reajok a vagy egyiüt magok a vagy külön-külön keresztene és aquiraltanak akarmi jó legyen az Tehen Eökör disznó és azokbul álló pénz buza és egyéb akarmi Ingo bingo Bonumok es hazy eszközök mindenek egiesen az két felül Specificalt Atyafyak között két felé oszollyanak hoc declarato hogy az mely pénz a vagy diszno Ma napon Thot Palnak és medio Tempore ha a mit azon penzen vásárlot volna tartozzek osztalra közre bocsatani és Thot Gáspár is mind az szemül valo nala levő buzat Gabonat mind pedigh mezeőbeli ugy az Begany hegien levő szőlőt is fel osztani. Hozza advan . . . ha tovab azon egy Teleken és házban nem lakhatnak és egyiknek valamelyknek ki kel szállani pusztára Tartozzek az a ki az hazban marad hasonló épületet segíteni csinálni annak a ki pusztara ki szal ha pedigh nem segítene építeni tehat becsüllyek megh a mostani épületeket és fizesse ki bellöle aszt a ki ki szallott és nem akarta hasonló épülettel segíteni. Ez egyezést pedigh tartozzanak sub Hormegio ipsorum megh tartani minden részeiben, Datum ut supra In Nagy Begány, Kisfaludy Geörgy s. k. Kadas Mihaly s. k. Keresztenyi János s. k. Mezeó Gáspár s. k. Feöldesi István s. k. Ragyócy Geörgy s. k. Begany Geörgy s. k.

Bizonyáglevél a valláshoz való ragaszkodásról. My Nemes Szatthmár Vármegyében Gacsály nevű faluban resideáló alább megirt Nemes Személyek Recognoscállyuk vigore Jól tudván és ismervén holta napjáig közöttünk lakó Nemzetes Vitézli Maróthy János Ur eő kglme szerelmes házastársát, Néhaji Nemzetes Szegedy Christina Asszonyt, mi oktul viseltetvén (sokszor cselekedvén is felette) Templomunkba bé járván; de soha elébbeni vallását tudni illik a Romay hitett egész hólta napjáig meg változtatni nem kívánta, mellyet is meg hidegült Tetemeji felett való predikatiójában az Helységünknek akkori lelki Tanétója is büvségessen ki világsított vala; melyrül fenn emléttett férje hozzánk folyamodván kívántuk ezen Recognitionalis levelünk által dolgát fide medicare megh erőssétvén ad futura (három olvashatlan latin szó) tulajdon kezünk írása és pecsétünk alatt ad manus . . . kys adnunk. Datum Gacsály die 24 May 1716. Maróthy Mihály M. P. (P. H.) Maróthy Ferenc M. P. (P. H.) Lövei István M. P. (P. H.) Görgei Sára M. P. (P. H.) Szalkaj György M. P. (P. H.) —

En testvér atyafia vallom, hogy az fen meg irt szegény . . . Asszony vallását soha hólta napjáig el nem hadta. Irinyi Maria M. P. (P. H.) Franciscus Egri M. P. (P. H.)

A Mezeó László birtokában lévő eredetiek után: Dr. Kubowich Géza.

ELSŐ LEÁNY-
kiházasítási egylet
m. sz.
gyermek s életbiztosító intézet szatmári főügynöksége
(Kazinczy-utca 6. sz.)
(Alapított 1863-ban)
keres
ügynököket
ugy helyben, mint vidéken, igen kedvező feltételek mellett.
Havonta 2-300 kor. mellékeresethez juthatnak agilis vidéki anyakönyvvezetők, tanítók és kereskedők.
Az intézet az ember életére az összes szokásban levő módozatok szerint vállal el élet és kiházasítási biztosításokat a legolcsóbb díjtételek és előnyös feltételek mellett.
A biztosításban jártasok előnyben részesülnek.

Terményárak.

1904. november 24.

Ó-Gabonanem	kor.	fil.
Buza	16	80
Rozs	12	50
Árpa	14	20
Zab	12	40
Tengeri	16	—
Repce	—	—
Köles	—	—

4¹/₂ 0-os

PÉNZ

törlesztéses kölcsönöket nyujtok budapesti és külföldi első-rangu pénztintézetektől a földbirtok és ingatlanok értékeig I. és II. helyre 15-65 évig terjedő időtartamra.

Személyhitelt! papoknak, katonatiszteknek, állami- és magánhivatalnokoknak, kereskedőknek és iparosoknak kezes és kezes nélkül 1-15 évig terjedő időre **gyorsan és diszkrétén.**

Bank és magánadósságok convertálása.

Lang Samu
Budapest VI., Nagymező-utca 12.

A kölcsön nem záloglevelekben hanem készpénzben lesz folyósítva. Értékpapírok és részvények a legmagasabb napi árfolyam mellett megvétetnek.

Osztálysorsjegyek: 1/1 K 12.—, 1/2 K 6.—, 1/4 K 3.—, 1/8 K 1.50
(Válaszbélyeg)

Hirdetéseket felveszünk
Árpád-utca 29. szám alatt.

„Milleniumtelep” Nagyösz.

Legolcsóbb árak! Legolcsóbb árak!

Szép és tartós szőlője csak annak lesz, a ki ingyen kéri Magyarország legnagyobb szőlőiskolájának árjegyzékét, a mely szőlőiskola állami segélylyel és állami felügyelet mellett létesült,

